

“We cannot resolve someone else’s civil war
through force”

- *En idealtypsanalys om motiven bakom USA:s interventioner i
syriska inbördeskriget*

John Stenberg
Papola Azad Sadik

Abstract

USA har engagerat sig i det syriska inbördeskrig i varierande utsträckning sedan konfliktens start 2011. Syftet med den här uppsatsen är att ta reda på hur centrala politiska aktörer tillhörande det demokratiska partiet i USA motiverade amerikanska interventioner i det syriska inbördeskriget under åren 2013-2015. Detta har gjorts genom att vi konstruerat två idealtyper som analysverktyg för att identifiera motiven. Genom en idealtypsanalys använder vi oss av de två idealtyperna på tre tal framförda av tre demokratiska politiker: Barack Obama, John Kerry och Hillary Clinton.

Två huvudsakliga politiska motiveringar till USA:s engagemang i syriska inbördeskriget identifieras: politik utifrån strategiska egenintressen och humanitärt orienterade motiv. Dessa motiveringar analyseras sedan ur ett teoretiskt perspektiv och visar att liberal och realistisk teori ligger till grund för de två idealtyperna.

Nyckelord: Syrien, Intervention, Idealtypsanalys, USA, Inbördeskrig

Antal ord: 8945

Innehållsförteckning

Abstract.....	1
Innehållsförteckning.....	2
1. Inledning.....	3
1.1 Syfte och frågeställning.....	3
2. Bakgrund och tidigare forskning.....	4
2.1 Syriska inbördeskriget – en kortfattad sammanfattning.....	4
2.2 Tidigare forskning om extern inblandning i inbördeskrig.....	5
2.2.1 Strategiska intressen.....	7
2.2.2 Humanitära skäl.....	8
2.2.3 Teoretisk utgångspunkt.....	9
3. Metod.....	10
3.1 Metod - Idealtypsanalys.....	10
3.2 Idealtyper.....	12
3.2.1 Humanitärt orienterade motiv.....	12
3.2.2 Strategiska egenintressen.....	12
3.3 Material.....	13
4. Analys och resultat.....	14
4.1 Barack Obama.....	14
4.2 John Kerry.....	20
4.3 Hillary Clinton.....	24
5. Slutsats.....	28
6. Litteratur- och källförteckning.....	28

1. Inledning

1.1 Syfte och frågeställning

Det syriska inbördeskriget har sedan det bröt ut våren 2011 varit uppmärksammat i den amerikanska utrikespolitiska debatten. Från att vara en konflikt mellan Bashar al-Assad och regimmotståndare i Syrien har kriget eskalerat till att agera spelplan för utomstående aktörer som har intressen i konflikten och dess utfall. Förutom att inbördeskriget rör parterna inom landet har det mynnat ut till en situation där stormakter, genom sin inblandning eller stöd till olika aktörer i Syrien, bedriver ett så kallat proxykrig. I detta maktspel som råder i Syrien spelar USA en stor roll, i synnerhet när det gäller hur de uttryckt sig och markerat sin ståndpunkt kring inblandning och interventioner i inbördeskriget (Bremmer, 2018).

Syftet med uppsatsen är att klargöra hur tre politiska aktörer tillhörande det demokratiska partiet i USA, Barack Obama, John Kerry och Hillary Clinton, motiverar interventioner i det syriska inbördeskriget. Genom att utgå från tre olika tal framförda av dessa tre centrala politiska aktörer ämnar vi granska och analysera motiven som uttrycks i talen. Vi konstruerar två idealtyper som analytiskt verktyg för att identifiera motiven i talen. Det mynnar ut till vår frågeställning vi ska besvara i uppsatsen som lyder: *Hur motiverade centrala politiska aktörer tillhörande det demokratiska partiet i USA amerikanska interventioner i det syriska inbördeskriget under åren 2013-2015?*

De tre tal av Obama, Kerry och Clinton som analyseras i den här uppsatsen har framförts i olika kontexter som är viktiga att förstå när motiven ska avläsas. Obama framförde sitt tal efter en kemvapenattack som skedde i augusti 2013 i den rebellkontrollerade Damaskusförorten Ghouta. Kerrys utförde sitt tal två dagar innan en konferens i Wien om fredsförhandlingar i Syrien, med syfte att förmedla sin strategi för att hitta en lösning i konflikten. Clinton representerade, till skillnad från föregående politiska aktörer, sig själv i egenskap av presidentkandidat inför

presidentvalet 2016 och inte Obama-administrationen när hon framförde sitt tal, två dagar efter terrorattentaten i Paris den 13:e november 2015. Inför kongressen talade Clinton om sin utrikespolitiska strategi, främst om bekämpningen av Islamiska staten (IS) och andra terrorgrupper, samt den rådande situationen i mellanöstern med fokus på det syriska inbördeskriget. En mer ingående redovisning av den kontextuella aspekten kommer att redogöras innan varje tal i analysen. Vilken metod dessa politiska aktörer använder sig av för att senare verkställa beslut om intervention i konflikten analyserar vi inte vidare i vår uppsats. Inte heller går vi in på resultaten av interventioner i Syrien som grundats på dessa motiv.

2. Bakgrund och tidigare forskning

2.1 Syriska inbördeskriget – en kortfattad sammanfattning

I mars 2011 utbröt fredliga demonstrationer i Syrien till följd av Assadregimens övergrepp mot befolkningen och det som kommit att kallas för arabiska våren. När demonstrationerna möttes av våld från regimen så beväpnade regimotståndarna sig och använde våld tillbaka mot regimen som gensvar (Lund, 2015, s. 83-101). Konflikten eskalerade under 2012 och i början av 2013 hade konflikten utvecklats till ett fullskaligt inbördeskrig där delar av syriska armén anslutit sig till rebellerna samtidigt som paramilitära grupper tagit kontroll över stora delar av Syrien (Lund, 2015, s. 278-302).

Konflikten expanderades och komplicerades ytterligare när kurderna i norra Syrien etablerade en egen rebellrörelse, Syriska demokratiska styrkorna (SDF), sommaren 2012. I februari 2014 etablerades terrormilisen IS som snabbt tog kontroll över stora territorier i Syrien och Irak. IS genomförde dessutom ett antal terrorattacker i Europa, ett av de mest omfattande skedde i Paris den 13:e november 2015, en dag efter det tal av Kerry som vi har analyserat och två dagar innan talet av Clinton (BBC, 2015). Även andra islamistiska grupper etablerade sig i Syrien samtidigt som oppositionen aldrig lyckades enas under en gemensam ledare utan förblev splittrad i stor utsträckning. Ryssland, som varit en nära allierad till Assadregimen långt innan konflikten

utbröt, började engagera sig militärt i Syrien i september 2015 genom att huvudsakligen bidra med flygunderstöd och vapen för att hjälpa Assads styrkor. Även andra länder som Frankrike, Storbritannien, Turkiet, Iran och Saudiarabien har engagerat sig i Syrien vilket gör att USA har fått ett allt större antal aspekter att ta hänsyn till när de utvärderar hur de ska handla i konflikten (Lund, 2015, s. 493-502).

USA engagerade sig tidigt i Syrien men ville inte dras in i ytterligare ett krig efter sina konflikter i Irak och Afghanistan. Dock så bidrog USA med vapen till rebellerna och senare även med militära rådgivare och specialförband. USA uttryckte också starka reaktioner mot de kränkningar av mänskliga rättigheter som förekom i Syrien. Det av dessa uttalanden som är relevant för denna uppsats var när Obama sade att det fanns en ”röd linje” för Assadregimens agerande i augusti 2012. Obama antydde att om Assadregimen använde kemiska vapen så skulle USA tvingas handla kraftfullt mot Syrien, förmodligen genom bombningar men möjligtvis även med marktrupper. Obama uttryckte sig på ett sätt som var öppet för tolkning men var ändå tydlig med sin varning om att användandet av kemiska vapen skulle resultera i ett kraftigt militärt svar från både USA och stora delar av världssamfundet (Lund, 2015, s. 557).

2.2 Tidigare forskning om extern inblandning i inbördeskrig

I detta kapitel presenterar vi tidigare forskning som bedrivits inom ramen för det ämne vi ska analysera, vilket är inblandning av externa aktörer i inbördeskrig. Till skillnad från vår uppsats så riktar sig den tidigare forskningen inte mot ett specifikt land, utan analyserar extern inblandning mer övergripligt istället. Den tidigare forskning som vi använder oss av utgör verktyg för eventuella sökord och referenser som kan vara av nytta till vår uppsats, samt som underlag för den vidare analys vi ska bedriva. Utifrån nämnda faktorer kan vi lättare förstå orsakerna bakom externa aktörers agerande i konflikter och hur de motiverar sin inblandning.

Sang Ki Kim skriver i sin avhandling från 2012 *“Third-Party Intervention In Civil Wars: Motivation, War Outcomes And Post-War Development”* om vilka motiven bakom interventioner i inbördeskrig från externa aktörer är och vad de olika motiven leder för typ av

intervention. Han redogör även för hur det kan kopplas med krigens utfall och varaktighet och hur utvecklingen efter kriget ser ut. Den tidigare forskning som vi använder oss av rör enbart motiven bakom interventioner av externa aktörer då de senare nämnda ämnesområdena, vad för typ av intervention det är, utfallen av krig och utvecklingen efter kriget, inte analyseras i vår uppsats (Kim, 2012).

Enligt Kim är en viktig pusselbit i utförandet av en intervention motiven bakom den (Kim, 2012, s. 4). Kim redovisar två huvudsakliga motiv. Det första handlar om den externa aktörens, oftast statens, strategiska egenintressen. Dessa strategiska intressen innefattar bevarande av regionalt inflytande, utbredning av marknader och tillgång till naturresurser. Det andra motivet, som i kontrast till det ovannämnda är mer altruistiskt, handlar om den humanitära aspekten och staters vilja att hindra våldsamma konflikter och rädda liv (Kim, 2012, s. 4-5). Avhandlingen betonar effekterna av de olika motiven och hur de påverkar interventionens utfall. Vi lämnar därhän det orsakssambandet och fokuserar endast på motiven i vår uppsats.

Interventioner av en tredje part eller extern aktör som inte direkt är inblandad i en konflikt definieras som konventionsbrytande militära eller ekonomiska aktiviteter i ett annat land. Den tredje parten ska ha som avsikt att ändra eller bevara myndighetsstrukturer, genom militära aktiviteter i form av utplacering av trupper. Stöd i form av utrustning och rådgivare räknas också in som en intervention. Ekonomiska aktiviteter är anslag, lån och sanktioner till och mot det land som interventionen sker i (Kim, 2012, s. 12-13). I vår uppsats kommer vi att utgå från denna definition när vi använder oss av begreppen intervention eller intervenser. Vi kommer vid enstaka tillfällen att bruka begrepp så som involvera, engagera och inblandning. I dessa fall innehar samtliga begrepp samma innebörd som intervention.

Vidare visar Kim att det även finns motiv till varför stater inte intervenerar. De omfattande kostnader som en intervention innebär och suveränitetsprincipen är några exempel på sådana motiv. I de fall där de förväntade fördelarna av en intervention överväger de negativa aspekterna

eller där en extern aktör rättfärdigar en intervention med humanitära skäl ökar sannolikheten för att en intervention ska utföras (Kim, 2012, s. 17).

Kim utgår från beslut tagna av de fem permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet, Kina, Frankrike, Ryssland, Storbritannien och USA, när motiven bakom interventioner klargörs i avhandlingen. Förutom det stora inflytande de fem stora makterna innehar inom den internationella politiken inleder dessa länder flest interventioner (Kim, 2012, s. 18).

2.2.1 Strategiska intressen

Motivet om strategiska intressen grundar sig i viljan om ett utökat internationellt inflytande. Inbördeskrig är en typ av konflikt, som oftast sker i svagare stater, där incitamentet för externa aktörer att utöka sitt inflytande och kontroll över utfallet är starka. Med utfall menas vilket styre eller ekonomiskt system som ska gälla i landet under eller efter krigets gång (Kim, 2012, s. 19-20).

Olika externa aktörer kan utnyttja och konkurrera över strategiska mål i landet där konflikten råder, något som brukar mynna ut i fullskaliga proxykrig. USA och Sovjetunionen intervenerade i inbördeskrigen i Nicaragua och Afghanistan i slutet av 1970-talet, men på motsatta sidor av konflikter. Vardera stormakter allierade sig med de parter vars ideologiska likheter stämde överens med sina egna i konflikten. Staters motiv handlar därmed inte bara som egen expanderings utan att även att hindra motståndsländers utökade inflytande i landet (Kim, 2012, s. 20).

Ett tydligt exempel är USA:s genomförda interventioner i flera inbördeskrig under kalla kriget, där en av parterna, motståndaren i USA:s fall, följer kommunismens ideologi. Efter kalla kriget har USA:s strategi fokuserat på spridningen av demokrati och fria marknader (Kim, 2012, s. 22).

I sin undersökning av motiven belyser Kim att strategiska motiv brukar överväga moraliska principer vid interventioner (ibid.). Stater som potentiellt tänker intervenser agerar rationellt och

tar hänsyn till kostnader för material, artilleri eller mänskliga kostnader, och huruvida vinsterna är större än kostnaderna, när beslut om en eventuell intervention tas (Kim, 2012, s. 21).

2.2.2 Humanitära skäl

Strategiska intressen är inte en ensam förklaringsfaktor till varför externa aktörer väljer att intervensera. Tredje parter som intervenserar agerar av humanitära skäl vad gäller interventioner.

Ett högt antal dödsoffer bland civila och omfattande förödelse vid inbördeskrig kan ge incitament för externa aktörer att intervensera. Ett exempel är USA agerande, som trots sin återhållsamma inställning till interventioner om de inte fann någon nytta i en sådan under Bushadministrationen, ändrade sig när inbördeskriget i Somalia i början av 1990-talet ledde till 300 000 döda somalier. Föreliggande exempel visar att humanitära motiv kan överväga egenintressen (Kim, 2012, s. 22-23).

Interventioner grundat på humanitära skäl bygger på humanitära normer kring mänskliga rättigheter. Normativa ramverk har upprättats av FN och olika humanitära organisationer med syfte att betona skyldigheten för det internationella samfundet att skydda och hjälpa civila som befinner sig i inbördeskrig. Upprätthållandet av dessa normer kan förklara varför länder anser humanitära skäl vara legitima motiv för att intervensera (Kim, 2012, s. 23).

Dock har humanitära interventioner sina begränsningar. Suveränitetsprincipen och den fundamentala principen om att värna mänskliga rättigheter är två motstridiga principer inom FN-stadgan som i flera fall kan hindra externa aktörer att blanda sig i konflikter. Trots att motiven finns krävs oftast att ett inbördeskrig åsamkar storskaligt mänskligt lidande för att det internationella samfundet ska acceptera en intervention (Kim, 2012, s. 23-24).

Kim förklarar att USA:s intervention i det somaliska inbördeskriget i början av 1990-talet kan ha grundat sig i liberal normativ övertygelse. Den FN-ledda interventionen bestod av många

beslutstagare som delade detta ideologiska synsätt, vilket i sin tur förklarar USA:s och världssamfundets prioriteringar av humanitära normer över suveränitetsprincipen (Kim, 2012, s. 24).

Sammanfattningsvis kan Kims studie visa att strategiska egenintressen och humanitära skäl är de främsta motiven för externa aktörer att intervensera.

2.2.3 Teoretisk utgångspunkt

Det vi kan härleda ur Kims slutsatser om de två främsta motiven är hur motivet om strategiska intressen grundar sig i ett realistiskt perspektiv. Samtidigt präglas de humanitära skälen av en liberal teoretisk utgångspunkt.

En generell inriktning på realismen fokuserar på makt och maktförhållanden. Teorin bygger på idén om statscentrism där stater agerar som huvudaktörer inom den internationella politiken. Stater agerar egoistiskt och prioriterar egna intressen först. Samtidigt råder det ett anarkiskt förhållande mellan stater. Detta skapar en hierarkisk ordning i världen och en maktbalans mellan starkare och svagare stater uppstår som resultat av detta (Donnelly, 2013, s. 32-34).

I vår analys är det intressant att bygga på Kims forskning och se på våra idealtyper utifrån det realistiska perspektivet. Att en stat vill skydda sina intressen är grundläggande i realistisk teori, där en stat bör prioritera detta för att öka sin styrka i förhållande till andra stater och upprätthålla den maktbalans som råder i världen. Motivets om humanitära skäl är också intressant ur ett realistiskt perspektiv då det huvudsakligen kan ses som en handling som utförs för att uppnå ett rationellt mål. En stat kan se att ökade mänskliga rättigheter kan leda till mer stabil ekonomi, en mer förutsägbar politisk spelplan och en större samarbetsvilja från de människor vars rättigheter blir skyddade.

Liberalismen, som är det andra teoretiska perspektivet vi kan identifiera från Kims motiv, strävar i kontrast till realismen efter eliminering av globala konflikter. Statsvetaren Francis Fukuyama

hävdar att en spridning och projicering av liberaldemokratiska värden kan förhindra sådana konflikter och en fredlig världsordning kan upprätthållas. Enligt den liberala världsbilden kan mänskliga framsteg mätas genom elimineringen av globala konflikter och ett ökat samarbete mellan olika internationella aktörer. Liberala demokratier är, unikt nog, villiga att avstå från användandet av våld i samspelet mellan demokratiska stater. Däremot så förekommer det att demokratier använder sig av våld mot auktoritära stater, många gånger med ambitionen att tvinga fram demokrati i denna stat (Burchill, 2013, s. 57-65).

Humanitära skäl som Kim nämner är grundläggande inom liberalismen då varje individ har rätt till sig själv och sin frihet. Att upprätthålla dessa mänskliga rättigheter kan ses som kärnan i den ideologiska liberalismen. Enligt liberal teori kan det även finnas incitament för externa aktörer att intervensera i inbördeskrig för att stödja aktörer som vill införa en demokrati och på så sätt hjälpa till att sprida demokratiska och liberala värderingar i landet konflikten sker i. Strategiska egenintressen är också intressant ur ett liberalt perspektiv, i synnerhet om dessa intressen innefattar frihandel och demokrati. Dessa intressen får dock inte skyddas på bekostnad av andra människors eller demokratiska staters fri- och rättigheter vilket urskiljer liberalismen i frågan om humanitära skäl från det realistiska perspektivet.

Efter metodavsnittet kommer vi redogöra våra idealtyper som utgör verktyg för att identifiera motiven i talen. Det är på dessa grunder som det blir intressant att se på våra idealtyper utifrån ett realistiskt samt liberalt perspektiv i vår analys.

3. Metod

3.1 Metod - Idealtypsanalys

I vår uppsats kommer vi genomföra en kvalitativ textanalys av de tre olika talen. En djupgående läsning av de transkriberade talen hjälper oss att identifiera de väsentliga delarna av texten och

motiven som framförs. Detta innebär att vi kan analysera dem mer utförligt än om vi hade använt oss av ett annat metodologiskt tillvägagångssätt.

Vi fokuserar på att redogöra hur motiven för amerikanska interventioner i det syrisk inbördeskriget ser ut och även belysa det kontextuella för att få djupare förståelse för varför olika politiska aktörer väljer att uttrycka sig på ett visst sätt. Detta gör en kvalitativ textanalys till en lämplig metod för att besvara vår fråga. Vi utför en teorikonsumerande studie, där vi använder oss av två teorier, realismen och liberalismen, för att beskriva fallet vi undersöker (Esaiasson m.fl., 2017, s. 42-43). Vår kvalitativa textanalys utgörs i sin tur av en idealtypsanalys. Vi konstruerar idealtyper som vi använder som analytiska verktyg i vår analys. Våra två idealtyper är humanitärt orienterade motiv och strategiska egenintressen. Dessa idealtyper går i linje med motiven om strategiska egenintressen och humanitära skäl som vi finner i den tidigare forskningen av Sang Ki Kim. Att vi utgår från tidigare forskningsinsatser är fördelaktigt när vi konstruerar våra idealtyp (Esaiasson m.fl., s. 140-142). Idealtyperna läggs som ett slags raster över vårt empiriska material och hjälper oss att identifiera motiven i vårt empiriska material. På så vis kan vi sortera motiven i två delar genom de idealtyper vi konstruerat (Bergström – Boréus, 2012, s. 153), (Esaiasson m.fl., 2017, s. 140).

För att tillämpa våra idealtyper kommer vi i analysen dela upp texten i fragment. Vi följer en kronologisk ordning, med syftet att hitta motiven i talen, istället för att sammanfatta dem i sin helhet. Detta för att skapa struktur och undvika förvirring som kan uppstå. Samtliga citat vi brutit ut från talen analyserar vi för att undvika snäva tolkningar. Vi tydliggör i vilket sammanhang de politiska aktörerna uttrycker sig och i förhållande till texten som helhet. Detta ger läsaren övergripande uppfattning av talen samtidigt som de olika fragmenten som del av hela talen blir begripliga. En slags hermeneutisk spiral, där tolkning av text ska förstås både i sin helhet och dess enskilda textfragment som vi valt och relationen mellan dessa (Esaiasson m.fl., 2017, s. 230).

Vi tar i beaktande att våra på förhand konstruerade idealtyper kan leda till en slutsas som beror för mycket på det som förutsägs. Risker att vi missar andra motiv i idealtyperna ökar när vi använder oss av detta tillvägagångssätt. Samtidigt är det viktigt med en tydlig avgränsning (Esaiasson m.fl., 2017, s. 224).

Den tidsram och omfattning på uppsatsen som vi har begränsar möjligheten att belysa all relevant material, även om det är det mest optimala för analysen. Slutsatser som vi drar kan ifrågasättas när vi av praktiska skäl väljer bort material. Vi tar hänsyn till detta när vi avväger hur mycket material vi kan använda oss av (Esaiasson m.fl., 2017, s. 226).

3.2 Idealtyper

Vi använder oss av de två idealtyper vi nämnt ovan i avsnittet om metod för att redogöra vad som bedöms vara motiveringar för USA att intervensera i det syriska inbördeskriget.

3.2.1 Humanitärt orienterade motiv

USA uttrycker ett intresse för att skydda och värna om mänskliga rättigheter. Särskilt användandet av kemiska vapen, attacker mot civila och användandet av tortyr är saker som har förekommit i Syrien och som USA har uttryckt ett intresse av att stoppa. När det talas om att skydda och värna mänskliga rättigheter använder vi denna idealtyp bland annat för att hitta uttalade motiv där USA anser att det ligger i deras intresse att upprätthålla detta.

3.2.2 Strategiska egenintressen

Inbördeskriget i Syrien innebär även en invecklad geopolitisk situation med många externa aktörer med olika intressen in konflikten. USA är inget undantag när det handlar om att skydda sina intressen. Militära grupperingar och allierade som USA stöttar och som är nödvändiga för att angripa olika mål i Syrien är också intressen som USA skyddar. Utöver detta handlar det även om strategiska geografiska områden och resurser som kontrollen över oljepipelines som ligger i landets intresse. Ett ökat amerikanskt inflytande i Mellanöstern samt ett minskat inflytande från

andra stater vars relation med USA är svaga, Iran och Ryssland inräknat, räknas in i denna idealtyp.

3.3 Material

Vi har valt att avgränsa oss till tre tal av tre centrala aktörer i den amerikanska politiska sfären mellan åren 2013-2015. Det gäller ett tal framfört av Barack Obama den 10:e september 2013, ett tal framfört av John Kerry den 12:e november 2015 och slutligen ett tal framfört av Hillary Clinton den 15:e november 2015.

Urvalet av artiklar är selektivt gjord. Antalet tal vi analyserar begränsar en bredare textanalys. Talarna representerar aktörer inom den amerikanska politiken med hög beslutsfattning och representerar även demokraternas ståndpunkter.

Vi återger inte talen i sin helhet utan sovrar materialet och väljer ut kortare citat för att analysera påtagliga motiv som vi kan tolka ur texten. Vi tar i beaktande att tre tal inte omfattar hela den rådande diskursen kring motiven bakom USA:s interventioner i Syrien. Tal framförda av enbart politiker tillhörande det demokratiska partiet ger inte en representativ bild av hur motiven från amerikansk sida ser ut, vilket vi också tar hänsyn till.

Vi kommer att inför varje analys av talen inleda med att fördjupa oss i vilken kontext talen framfördes. På så vis får vi djupare förståelse för motiveringarna när dessa analyseras i sitt sammanhang. Materialet vi använder oss av är primärkällor. Talen som vi använder oss av finns inspelat och i form av videoklipp. Vi använder också oss av transkriberade tal för att säkerhetsställa oss om vad som uttalas. Talen finns i sin helhet både i elektroniskt och i transkriberad form, vilket är nödvändigt för att undvika att det talarna uttrycker ska förvanskas.

4. Analys och resultat

4.1 Barack Obama

Den 21:a augusti 2013 skedde en kemvapenattack i Ghouta, en rebellkontrollerad förort till Damaskus. Raketer med nervgas avfyrades från regimkontrollerade områden och slog ner i Ghouta där de dödade hundratals människor, de flesta av dessa var civila (Lund, 2015, s. 553-558). Det här var ett tydligt brott mot folkrätten och Obamas röda linje hade överträtts av Assadregimen. Det tal av Obama som analyseras nedan hölls den 10:e september 2013 och är ett svar på attackerna där Obama förklarar sin vilja att angripa Assadregimen militärt för att bestraffa och därmed avskräcka denna från att använda kemiska vapen igen. Samma dag gick dock Assadregimen med på att överlämna samtliga av sina kemiska vapen för att på så sätt undkomma en militär intervention (Grove, 2013). Trots detta har ytterligare kemiska attacker förekommit i Syrien vid senare tillfällen där Assadregimen har varit den sannolika förövaren.

I analysen av Obamas tal ser vi att hans motiveringar till en amerikansk intervention är delvis humanitärt orienterade med en förankring i den liberala teori som Kim nämner i den tidigare forskningen. Detta kan observeras när han säger att han vill hitta en politisk lösning på konflikten snarare än en militär sådan. Han uttrycker även att han vill ingripa för att stoppa användandet av kemvapen mot civila. Obama vill också avskräcka Assadregimen och andra länder från att använda kemvapen i framtiden och han vill verka för att förhindra att kemiska vapen sprids till eventuella terrorgrupper eller andra amerikanska fiender.

Vi kan också se att en amerikansk intervention motiveras genom strategiska egenintressen som är förankrade i realistisk teori. Detta syns när Obama talar om att förse rebellgrupper med vapen vilket kan tolkas som ett sätt att få inflytande i ett eventuellt framtida demokratiskt Syrien. Strategiska egenintressen syns även när han talar om att skydda USA:s allierade från eventuella kemvapenattacker snarare än samtliga länder i Syriens närområde. De motiveringar som grundar

sig i ett strategiskt egenintresse är motiveringar som strider mest mot den humanitärt orienterade delen av USA:s politik, då delar av det humanitära arbetet i det syriska inbördeskriget delvis riskeras på grund av detta engagemang. Samtidigt så kan USA se det som en del i det humanitära arbetet att utöva maktbalanspolitik mot Ryssland och Iran. Som ett löpande parallellt tema genom talet syns också en betoning på att skydda USA från eventuella hot, både framtida och direkta.

In that time, America has worked with allies to provide humanitarian support, to help the moderate opposition, and to shape a political settlement (Obama, 2013).

I detta citat nämner Obama att USA har stöttat moderata rebellgrupper, något som tyder på en vilja att etablera kontakter och inflytande hos en eventuell framtida regering som drivs av den nuvarande oppositionen. Då det är allmänt känt att detta stöd delvis utgörs av vapen och militär träning så kan det svårligen utgöra ett engagemang som enbart görs i humanitära syften (BBC, 2013). Genom att beväpna och träna rebellerna ökar man alltså sina chanser att få mer inflytande i ett framtida rebellkontrollerat Syrien och motiverar därmed detta utifrån ett strategiskt egenintresse. Samtidigt så har USA också bidragit med humanitär hjälp och försökt få till en politisk, det vill säga en icke-militär, lösning vilket ger uttryck för en humanitärt orienterad politik.

But I have resisted calls for military action, because we cannot resolve someone else's civil war through force, particularly after a decade of war in Iraq and Afghanistan (Obama, 2013).

I det här citatet uttrycks en isolationistisk politik snarare än en aktivistisk politik då Obama helst inte vill engagera USA militärt i Syrien. Om han känner sig tvungen att göra det så vill han engagera sig militärt i minsta möjliga utsträckning. Med minnen från Irak och Afghanistan i åtanke är det en form av självskydd att inte engagera sig militärt i Syrien då det skulle innebära amerikanska mänskliga förluster och dessutom en ökad risk för väpnade konflikter med andra stater och grupperingar som är allierade med den syriska regimen.

The question now is what the United States of America, and the international community, is prepared to do about it. Because what happened to those people -- to those children -- is not only a violation of international law, it's also a danger to our security. Let me explain why. If we fail to

act, the Assad regime will see no reason to stop using chemical weapons. As the ban against these weapons erodes, other tyrants will have no reason to think twice about acquiring poison gas, and using them. Over time, our troops would again face the prospect of chemical warfare on the battlefield. And it could be easier for terrorist organizations to obtain these weapons, and to use them to attack civilians (Obama, 2013).

I detta citat uttrycker Obama en vilja att skydda USA:s suveränitet samtidigt som han uttrycker en humanitärt orienterad politik. Obama fastställer att användandet av kemiska vapen mot civila är ett brott mot internationell rätt och därmed, i förlängningen, också ett brott mot mänskliga rättigheter. Här legitimerar Obama sin vilja att använda militärt våld mot Assadregimen genom att påpeka att det är mot internationell rätt att använda kemvapen mot civila och visar också att det är det internationella samfundet, med USA som dess ledare, som har en plikt att ingripa mot ett sådant brott. Därmed uttrycks en humanitärt orienterad politik.

Obama utvecklar dock sitt resonemang och uppmärksammar hur även USA:s säkerhet kan vara hotad. Han förklarar hur användandet av kemiska vapen kan innebära att dessa sprids eller används av andra stater. I ett framtida scenario, där det är omöjligt att förutsäga vem USA skulle kunna befinna sig i krig mot, finns risken för att amerikanska soldater skulle kunna utsättas för kemiska vapen. Genom att agera omedelbart, och antagligen även i framtiden agera proaktivt, så skulle man minska risken för att amerikanska soldater drabbas av kemvapenattacker. Efter att just ha nämnt krigen i Irak och Afghanistan, vilket för tankarna till de förluster som USA tidigare lidit i dessa konflikter, görs denna varning för framtida amerikanska förluster till kemiska vapen i syfte att ytterligare motivera ett ingripande mot Assadregimen. På så sätt kan USA förhoppningsvis slippa förluster till kemvapen i framtiden och därmed uppfyller den här delen av citatet, i förlängningen, det suveränitetsbevarande perspektivet då det syftar till att skydda amerikanska människors liv.

If fighting spills beyond Syria's borders, these weapons could threaten allies like Turkey, Jordan, and Israel. And a failure to stand against the use of chemical weapons would weaken prohibitions against other weapons of mass destruction, and embolden Assad's ally, Iran -- which must decide whether to ignore international law by building a nuclear weapon, or to take a more peaceful path (Obama, 2013).

I det här citatet informerar Obama om ytterligare strategiska intressen som är bakomliggande till deras beslut att bomba Assadregimen. Han påpekar att kemiska vapen i Syrien skulle kunna hota USA:s allierade i Turkiet, Jordanien och Israel. Detta är huvudsakligen strategiska egenintressen då det handlar om att skydda USA:s allierade men det kan också anses vara en form av indirekt självbevarelsedrift då USA som allierad måste verka för att upprätthålla sina allierades trygghet i utbyte mot att dessa länder gör detsamma för USA. Obama talar även om vikten av att vara tydlig med att bruket av massförstörelsevapen innebär konsekvenser från amerikanskt håll. Detta är i syfte att avskräcka Iran från utvecklandet av ett kärnvapenprogram och avskräcka andra länder från att använda massförstörelsevapen.

And that is why, after careful deliberation, I determined that it is in the national security interests of the United States to respond to the Assad regime's use of chemical weapons through a targeted military strike. The purpose of this strike would be to deter Assad from using chemical weapons, to degrade his regime's ability to use them, and to make clear to the world that we will not tolerate their use (Obama, 2013).

Här uttrycker sig Obama så tydligt som är retoriskt möjligt i hans situation och uttrycker sig både humanitärt och strategiskt samtidigt som han vill bevara USA:s suveränitet. Genom att avskräcka Assad och andra länder från att använda kemiska vapen så skulle man kunna värna om mänskliga rättigheter och om sin egen säkerhet. Men genom att avskräcka andra länder så skyddar USA sina strategiska intressen i form av att försvaga potentiella fiender, berövar Assad förmågan att använda dessa vapen och lägger grunden till ett mandat för att använda våld mot framtida länder som använder kemiska vapen.

My answer is simple: I will not put American boots on the ground in Syria. I will not pursue an open-ended action like Iraq or Afghanistan. I will not pursue a prolonged air campaign like Libya or Kosovo. This would be a targeted strike to achieve a clear objective: deterring the use of chemical weapons, and degrading Assad's capabilities (Obama, 2013).

I det här citatet förklarar Obama hur han vill minimera risken för eventuella hot mot USA:s säkerhet. Även om attacken mot Assadregimen delvis motiveras genom att skydda USA:s säkerhet så innebär en sådan attack samtidigt att man ytterligare minskar USA:s säkerhet genom att riskera ett utdraget krig, mänskliga förluster och ett mer utsatt geopolitiskt läge. Därmed

betonar han att det skulle vara en begränsad attack, delvis i syfte att bygga inhemsk opinion för frågan men också för att inte riskera att provocera andra länder att utmana USA militärt i tron att USA planerar en fullskalig invasion. Han betonar återigen att syftet är att begränsa Assadregimens kapacitet till kemvapen och därmed att syftet inte är att avsätta Assad eller inleda ett fullskaligt krig.

Even a limited strike will send a message to Assad that no other nation can deliver. I don't think we should remove another dictator with force -- we learned from Iraq that doing so makes us responsible for all that comes next. But a targeted strike can make Assad, or any other dictator, think twice before using chemical weapons (Obama, 2013).

Här upprepar Obama att det handlar om en begränsad attack som ska avskräcka Assad och andra internationella aktörer från att använda kemiska vapen, vilket har diskuterats tidigare och tyder på en retorik som bygger på att skydda USA. Dessutom så påminner Obama om det ansvar som USA har fått ta för Irak efter Irakkriget. Något som USA vill undvika då det innebär stora kostnader för USA politiskt, ekonomiskt och förtroendemässigt. Ett sådant åtagande i Syrien skulle potentiellt vara skadligt för USA och vi vågar anta att den amerikanska opinionen ser det som osannolikt att Syrien skulle kunna bli en stabil och frodande stat inom en snar framtid, ens med amerikansk hjälp. Därmed uttrycker Obama en vilja att minska risken för hot mot USA:s suveränitet.

Other questions involve the dangers of retaliation. We don't dismiss any threats, but the Assad regime does not have the ability to seriously threaten our military. Any other retaliation they might seek is in line with threats that we face every day. Neither Assad nor his allies have any interest in escalation that would lead to his demise (Obama, 2013).

Även här talar Obama om att skydda USA då han tar upp faran för att Assadregimen ska hämnas på USA för deras attack. Han påpekar, både för den amerikanska befolkningen och för Assadregimen, att det syriska försvaret saknar förmågan att utgöra ett hot mot den amerikanska militären. Obama fastställer också som ett faktum att ett angrepp mot USA från Assadregimen skulle leda till Assads undergång. Det här är en tydlig varning som visar att USA gör det här ingripandet för att skydda sig själva men att de också gör en begränsad attack med grava hot om

värre attacker ifall att Assadregimen skulle genomföra någon form av vedergällande attack mot USA. På så sätt uttrycker Obama en suveränitetsbevarande politik då citatet uttalar att attacken ska ske för att skydda USA och att USA ska fortsätta skyddas från eventuella konsekvenser av attacken.

And our ally, Israel, can defend itself with overwhelming force, as well as the unshakeable support of the United States of America (Obama, 2013).

I det här citatet talar Obama om amerikanska egenintressen i mellanöstern. Han påpekar att Israel kan försvara sig med ”överväldigande styrka” och att dom har ett orubbligt stöd från USA. Därmed är det inte långsökt att anta att USA attackerar Assadregimen för att säkerställa att Israel inte attackeras med kemiska vapen, antingen av Assad om de skulle intervensera ytterligare i Syrien (referens till Israels bombningar i Syrien?) eller av rebellgrupper som IS eller Nusrafronten. Det här citatet visar att attacken syftar till att upprätthålla Israels säkerhet samtidigt som Obama uttalar en fortsatt garanti för att göra just detta.

But al Qaeda will only draw strength in a more chaotic Syria if people there see the world doing nothing to prevent innocent civilians from being gassed to death (Obama, 2013).

Obama påminner här även om Al Qaida som skulle stärkas av ett mer kaotiskt Syrien. Att förhindra att Al Qaida stärks innebär också en form av förlängt beskydd av USA om än i en ganska abstrakt form. Genom att påminna om Al Qaida så förstärks även känslan av att det är USA som försvaras och därmed uttrycks en suveränitetsbevarande politisk inriktning.

As several people wrote to me, ”We should not be the world's policeman.” I agree, and I have a deeply held preference for peaceful solutions (Obama, 2013).

Senare upprepar Obama detta fast omformulerar sig då till att specifikt säga att USA inte är en världspolis. Med detta visar han återigen en vilja att skydda USA snarare än att tillvarata utländska amerikanska intressen. Obama fastställer här att USA inte ska blanda sig i konflikten i Syrien för att upprätthålla sina intressen eller för att eftersträva ett våldsmonopol över världens andra länder utan att attacken sker i syfte för att skydda sig själva från framtida kemvapenhot.

My fellow Americans, for nearly seven decades, the United States has been the anchor of global security. This has meant doing more than forging international agreements -- it has meant enforcing them. The burdens of leadership are often heavy, but the world is a better place because we have borne them (Obama, 2013).

Avslutningsvis så uttrycker Obama både en humanitärt inriktad politik och en politik förd utifrån strategiska intressen. Obama fastställer här USA:s roll i den internationella säkerheten och påpekar att det många gånger har varit upp till USA att säkerställa att denna internationella trygghet upprätthålls. På så sätt kan man se att USA genom sitt angrepp mot Assadregimen vill värna sina internationella intressen genom att upprätthålla en global stabilitet på sina villkor samtidigt som man vill värna om mänskliga rättigheter.

4.2 John Kerry

Nästa tal, som hölls den 12:e november 2015 av USA:s dåvarande utrikesminister John Kerry, skedde inför USA:s deltagande i fredskonferensen i Wien den 14:e november samma år. Innan talet hade Obama-administrationen fått kritik av republikaner och andra kritiker där de anklagades för att sakna en strategi för att besegra IS och hitta en lösning för inbördeskriget i Syrien. Fredsförhandlingarna i Wien var en uppföljning på tidigare förhandlingar där bland annat USA, Ryssland och ett antal andra länder från Europa och Mellanöstern deltog. Efter att länge ha krävt Assads avgång hade Obama-administrationen inför dessa fredsförhandlingar istället börjat använda sig av en mjukare ton där de uttryckte att de kunde acceptera att Assad satt kvar vid makten under en längre övergångsperiod till ett demokratiskt styre (Diamond, 2015).

Under analysen av Kerrys tal syns att han delvis motiverar en amerikansk intervention i Syrien med strategiska egenintressen. Han talar om att ge stöd till rebellgrupper vilket skulle öka amerikanskt inflytande hos dessa. Samtidigt så nämner han också att USA endast ska ge humanitärt stöd till USA-vänliga stater i regionen. Amerikanskt stöd kommer alltså inte ges på humanitär basis utan snarare med ett strategiskt syfte. Han talar även om att han vill skydda amerikanska allierade i regionen från att instabiliteten i Syrien sprider sig till dessa länder. Dessa

motiveringar kan alla förankras i realistisk teori då de bygger på att ge USA en strategisk fördel i regionen. Likt Kim redovisade i den tidigare forskningen kan vi utifrån det realistiska perspektivet se hur motiven bakom att skydda sina intressen, för att i sin tur få utökat amerikanskt inflytande och därmed påverka utfallet, kan bidra till ett upprätthållande av en maktbalans som USA starkt påverkar.

Kerry talar även om humanitärt orienterade motiveringar till en amerikansk intervention. Han framhåller att USA leder det humanitära arbetet i FN och att USA ökar det antal flyktingar som de tar emot från Syrien. Även de kemiska vapen som lyckats avlägsnas från Assadregimen framhålls som en motivation till USA:s intervention. Kerry nämner också att han vill se en politisk lösning i det syriska inbördeskriget istället för en militär sådan. Dessa motiveringar är tydligt förankrade i liberal teori och bygger på en humanitärt orienterad politik. Även i Kerrys tal syns en betoning på att försvara USA och agera för att skydda eventuella framtida hot mot landet.

That explains why the United States originally supported the deployment of international human rights monitors to Syria; why our UN Ambassador, Samantha Power, led the fight in the Security Council to demand access for humanitarian relief agencies and for an investigation into war crimes by the International Criminal Court; and it is why we have been at the forefront of every single attempt to forge a diplomatic solution from the day I know that I became Secretary of State. It's why we have been in regular contact from the outset with mainstream Syrian opposition groups, meeting with them repeatedly, helping them in ways both public and private, and encouraging them to unify and take steps to broaden their support (Kerry, 2015).

Det första citatet från Kerry ger uttryck för en humanitärt orienterad politik och amerikanska strategiska egenintressen. Han talar först om det humanitära arbetet i Syrien och om hur USA har engagerat sig i detta. Det som också kan ses som intressant är hur han påpekar att USA har tagit en ledande roll i FN:s säkerhetsråd gällande detta arbete. Denna ledande roll kan ses som att USA här har ett strategiskt egenintresse. Genom att ta på sig en ledande roll i arbetet kan USA försöka påverka vilka i Syrien som får hjälp först och i vilken utsträckning de får denna hjälp. Även humanitär hjälp kan på så sätt användas för att värna amerikanska intressen. Detta i kombination med stödet för rebellgrupper tyder på ett strategiskt egenintresse.

It is why we have worked hard to mitigate the incredible burden the war has placed on Syria's neighbors – on Iran, Lebanon, Jordan, Turkey, and Iraq. Excuse me, not Iran, Iraq. And in each case, we have coordinated closely with the government in order to prevent the violence from spreading and to help them cope with the massive influx of refugees that has now spread even beyond their own region into the heart of Europe (Kerry, 2015).

Även här uttrycks en humanitärt orienterad politik och strategiska egenintressen. Att det handlar om strategiska egenintressen blir extra tydligt när man uppmärksammar Kerrys felsägning då han nämner Iran när han egentligen menar Irak. Eftersom att Kerry rättar sig så får man anta att USA inte hjälper Iran med det humanitära arbetet. Man kan därmed dra slutsatsen att USA har prioriterat att skydda sina utrikespolitiska intressen över att skydda mänskliga rättigheter då man inte valt att arbeta med Iran trots ett uppenbart behov av humanitärt arbete där. En andra slutsats är dock att Iran inte accepterar humanitär hjälp från USA vilket i det här fallet skulle motbevisa tesen att USA prioriterat sina utrikespolitiska intressen över humanitär hjälp.

To date, as was mentioned, we have proudly given, contributed more than 4.5 billion in humanitarian relief and we are constantly exhorting other countries to open their wallets. Because, even as another winter closes in, the need for help far outweighs the supply. In addition, we have announced a six-fold increase in the number of Syrian refugees that we will welcome to our shores in the United States (Kerry, 2015).

I det här citat uttrycks endast en humanitärt inriktad politik då det endast handlar om att värna om mänskliga rättigheter. Värt att notera är att Kerry nämner en sexfaldig ökning av den mängd flyktingar USA har tagit emot från Syrien. Hur stor denna ökning har blivit i faktiska siffror förblir osagt.

In addition to all this, the United States led a successful international effort to eliminate Syria's inventory of chemical weapons. Now when Assad attacked his own people with these horrific weapons, banned by international law, President Obama's threat of military strikes forced the Syrian regime to back down and enabled us to strike a deal with Russia and other members of the UN Security Council. As a result, for the first time in history, weapons of mass destruction were removed from a country while that country was engaged in a conflict. And let me tell you something, it is a plenty good thing that that happened, because you can only imagine the devastation the leaders of Daesh could have been able to wreak if they had gotten their hands on Syria's arsenal of sophisticated, lethal chemical arms (Kerry, 2015).

I detta citat uttrycks en humanitärt inriktad politik, strategiska egenintressen och en vilja att försvara USA. Den suveränitetsbevarande delen uttrycks då Kerry visar att man har skyddat USA genom att få bort massförstörelsevapen från Assadregimen som senare skulle kunna hamna i händerna på IS. Underförstått skulle IS kunna använda dessa vapen mot USA i ett senare skede, något som även antyds i citatet nedan. Den humanitära delen uppfylls då USA, genom att få bort massförstörelsevapen från en regim som använder dem mot civila, har lyckats skydda mänskliga rättigheter. Även strategiska egenintressen visas då USA vinner prestige genom att ha genomfört avtalet om Assadregimens massförstörelsevapen i FN:s säkerhetsråd och i samarbete med bl.a. Ryssland.

Let me be clear. This isn't just a fight that we must make on behalf of others, as important as that is at times. The United States does not go in search of enemies, but there are times when enemies come in search of us. And we know for a fact that Daesh means what it says when it threatens to attack America and attack Americans and attack America's interests (Kerry, 2015).

I det här citatet understryker Kerry att USA:s engagemang i Syrien delvis sker i självförsvar mot IS. Samtidigt så går inte USA in i Syrien med full kraft i form av marktrupper vilket kan tolkas som att läget inte anses vara tillräckligt akut för detta. Därmed visas även ett visst strategiskt egenintresse.

To that end, President Obama has set for our nation three interrelated goals.

We begin with Daesh. Some 14 months ago, the President made it clear that the United States was committed to the defeat and dismantlement of this terrorist organization. And over the last month, he has directed every member of his national security team to pick up the pace and move forward with ideas for degrading and defeating Daesh more rapidly, more completely, and permanently.

Second, we are intensifying our diplomatic effort to finally bring an end to the civil war in Syria.

And third, we are determined to support our friends in the region, and to ensure that the instability created by the Syrian crisis does not spread further beyond its borders (Kerry, 2015).

I det här citatet uttrycks en vilja att skydda USA och att eftersträva vissa strategiska egenintressen. I den första punkten talar Kerry om att IS ska besegras. Med det förra citatet i

åtanke kan man se det som att USA försöker skydda sig själva från terrorhot. I punkt tre nämner dock Kerry att man vill stödja sina vänner i regionen för att säkerställa att instabiliteten i Syrien inte sprider sig utanför landets gränser. Att han nämner just USA:s vänner och inte samtliga länder i regionen är intressant eftersom att det återigen tyder på att man prioriterar att värna amerikanska egenintressen över att värna om mänskliga rättigheter.

We're also providing additional assistance to enhance the security capabilities of Jordan and Lebanon (Kerry, 2015).

Även här visas en politik orienterad efter strategiska egenintressen då det tyder på ett engagemang från amerikanskt håll att värna om sina relationer med dessa länder och minska inflytandet från t.ex. Iran och Ryssland.

Because without a real transition (från diktatur till demokrati), no matter how much we want it, the fighting will continue and the war will never end (Kerry, 2015).

Här återupprepas USA:s vilja att Syrien ska gå från diktatur till demokrati med Assad som president under en övergångsperiod. Detta kan huvudsakligen ses som en humanitärt orienterad politik då det är en kompromiss där Assad avgår efter en övergångsperiod för att på så sätt få ett slut på striderna och minska det mänskliga lidandet. USA har här också kommit till slutsatsen att rebellerna inte kommer kunna avsätta Assad med våld och att en övergångsperiod därmed är det enda realistiska sättet att avsätta honom.

4.3 Hillary Clinton

Dagen efter Kerrys tal inträffade terrorattackerna i Paris den 13:e november 2015. 130 människor dödades och hundratals andra skadades av skyttar och självmordsbombare runt om i staden, större delen av dem på konsertlokalen Bataclan vars namn sedermera kom att förknippas med terrordådet. IS låg bakom detta terrordåd vilket ytterligare ökade västerländskt intresse att besegra dessa och få bukt med inbördeskriget i Syrien. Samtidigt pågick presidentvalskampanjen i USA där vår tredje talare, Clinton, ställde upp som presidentkandidat för det demokratiska

partiet och delvis försökte distansera sig själv från Obama för att kunna redovisa en egen utrikespolitisk strategi (Roberts, 2015). Då Clinton tidigare varit utrikesminister i Obama-administrationen, efterträdd av Kerry, så var det viktigt för henne att visa att hon skulle föra en egen politik och inte bara en fortsättning på Obamas politik. Talet hölls den 15:e november, 2 dagar efter terrorattentatet, delvis som ett gensvar mot händelsen. Det är i den här kontexten Clintons tal ska ses. Man får ha i beaktande att hon tidigare har varit utrikesminister för USA samtidigt som hon, när talet hålls, är presidentkandidat. Hon är därmed inte en officiell representant för den amerikanska staten i teknisk mening men kan allmänt ses som en viktig röst i amerikansk utrikespolitik. Clinton kan även antas göra uttalanden som representerar den amerikanska befolkningens utrikespolitiska åsikter då hennes primära mål med talet är att vinna röster genom att visa att hon tänker föra en utrikespolitik som är representativ för det amerikanska folkets vilja.

I Clintons tal syns en mer högaktig retorik än våra tidigare talare, motiverad med strategiska egenintressen med grund i realistisk teori. Clinton vill utöka de amerikanska bombningarna mot IS i Syrien. Hon vill även utöka det militära stödet till rebellgrupper i landet och hon vill sätta in fler amerikanska specialförband som ska strida tillsammans med oppositionen mot IS. Clinton talar även om en humanitärt orienterad politik med grund i liberal teori. Här betonar hon vikten av en politisk lösning som ska leda till ett demokratiskt Syrien och framförallt en enhetlig stat. Hon vill även införa flygförbuds zoner för att stoppa Assadregimens bombningar mot oppositionsområden. Särskilt då dessa bombningar ibland träffar civila institutioner och människor. Clinton nämner även sin vilja att bekämpa terrorgruppen IS och andra terrorister. Genom hela Clintons tal syns, precis som hos Kerry och Obama, en vilja att skydda USA från terrorhot och andra framtida hot som kan uppstå ur syriska inbördeskriget.

Let me start with the campaign to defeat ISIS across the region. The United States and our international coalition has been conducting this fight for more than a year. It's time to begin a new phase and intensify and broaden our efforts to smash the would-be caliphate and deny ISIS control of territory in Iraq and Syria. That starts with a more effective coalition air campaign, with more allied planes, more strikes and a broader target set (Clinton, 2015).

Clinton inleder med att uttrycka strategiska egenintressen. Hennes målsättning att USA ska intensifiera sitt deltagande i syriska inbördeskriget genom utökade bombningar och fler stridsflygplan tyder på detta då det skulle leda till ett utökat amerikanskt inflytande i Syrien, primärt bland de rebellgrupper som USA stödjer.

So we need to move simultaneously toward a political solution to the civil war that paves the way for a new government with new leadership, and to encourage more Syrians to take on ISIS as well. To support them, we should immediately deploy the special operations force President Obama has already authorized, and be prepared to deploy more as more Syrians get into the fight. And we should retool and ramp up our efforts to support and equip viable Syrian opposition units (Clinton, 2015).

I det här citatet uttrycks en humanitärt orienterad politik och strategiska egenintressen. Clinton förespråkar en politisk lösning på det syriska inbördeskriget som ska leda till en ny demokratisk regering. Samtidigt så vill hon att USA ska utöka sitt deltagande i Syrien genom att sätta in ytterligare specialförband som ska delta i kriget mot IS. Även om det har varit ett tabu för USA att gå in med marktrupper så har användandet av specialförband accepterats i viss utsträckning då det innebär ett begränsat deltagande med välutbildade yrkessoldater vilket skiljer sig från ett storskaligt deltagande där ”vanliga” amerikaner deltar. Strategiska egenintressen uttrycks därmed genom att Clinton är villig att använda amerikanska specialförband för att säkra amerikanska intressen i Syrien.

We should also work with the Coalition and the neighbors to impose no-fly zones that will stop Assad from slaughtering civilians and the opposition from the air. Opposition forces on the ground, with material support from the coalition, could then help create safe areas where Syrians could remain in the country, rather than fleeing toward Europe. This combined approach would help enable the opposition to retake the remaining stretch of the Turkish border from ISIS, choking off its supply lines. It would also give us new leverage in the diplomatic process that Secretary Kerry is pursuing (Clinton, 2015).

Här föreslår Clinton ytterligare samarbete med koalitionen genom att införa flygförbudszoner över Syrien för att bekämpa Bashar al-Assad. Genom ett expanderat stöd till oppositionen och genom att tillförse de med mer material motiverar hon inblandningen med att syriska medborgares säkerhet kommer att värnas. Därmed talar Clinton om en humanitärt orienterad politik då hon har en tydlig humanitär agenda. Samtidigt så uttalas även strategiska egenintressen

då ett stöd till oppositionsstyrkorna skulle innebära ett ökat inflytande hos oppositionsgrupperna, och en eventuell framtida syrisk regering, för USA samtidigt som oppositionsgrupperna kämpar mot USA:s motståndare i Syrien. Att oppositionen ska återta gränsområdet till Turkiet istället för att Assadregimen ska göra det är också ett uttryck för strategiska egenintressen då det skulle leda till att oppositionen kontrollerade hela gränsen till Turkiet och därmed kan få ett mer ostört inflöde av resurser och manskap från Turkiet utan att störas i lika stor utsträckning av regimtrogna styrkor. Clinton nämner även att det här skulle kunna ge USA ytterligare manöverutrymme i de diplomatiska lösningar de försöker nå med Assadregimen.

Now, to be clear, though, there is an important role for Russia to help in resolving the conflict in Syria. And we have indicated a willingness to work with them toward an outcome that preserves Syria as a unitary, nonsectarian state, with protections for the rights of all Syrians and to keep key state institutions intact (Clinton, 2015).

Här uttrycks en humanitärt orienterad politik då Clinton understryker vikten av att upprätthålla en enhetlig stat som skyddar alla syriers rättigheter och som har fungerande civila institutioner. Även strategiska egenintressen framstår genom att Clinton sätter press på Ryssland att arbeta för att upprätta en sådan stat och därmed påvisar hon Rysslands deltagande i att undanhålla möjligheten till en sådan stat för det syriska folket. Genom att påpeka att USA har uttryckt en vilja till att åstadkomma detta lägger hon ansvaret för att en sådan stat inte upprättas, hos Ryssland och Assadregimen.

All of this — stopping foreign fighters, blocking terrorist financing, doing battle in cyberspace — is vital to the war against ISIS, but it also lays the foundation for defusing and defeating the next threat and the one after that (Clinton, 2015).

Avslutningsvis talar Clinton om att skydda USA då hon påpekar att arbetet med att motverka IS och andra terrorgrupper lägger grunden till att motverka även framtida terrorgrupper. Framtida terrorgrupper skulle kunna innebära ett direkt hot mot USA och genom att arbeta proaktivt menar Clinton att man kan undvika sådana framtida hot genom att arbeta mot terrorismen redan i dess befintliga form men också dess framtida form.

5. Slutsats

Vi har analyserat hur centrala politiska aktörer, Obama, Kerry och Clinton, tillhörande det demokratiska partiet i USA har motiverat amerikansk intervention i det syriska inbördeskriget under åren 2013-2015. USA:s engagemang i det syriska inbördeskriget har huvudsakligen motiverats med humanitärt orienterad politik och genom strategiska egenintressen. De humanitära motiveringarna har kunnat härledas till liberal teori och de strategiska motiveringarna har kunnat härledas till realistisk teori, dessa teorier har därmed legat till grund för hur USA:s engagemang i det syriska inbördeskriget har motiverats. Utöver dessa aktivistiska motiveringar har det parallellt funnits ett narrativ där man understrukt att USA:s säkerhet också är ett motiv till engagemanget i det syriska inbördeskriget. Detta narrativ har delvis varit isolationistiskt även om engagemanget i det syriska inbördeskriget huvudsakligen har motiverats med aktivistiska motiv.

6. Litteratur- och källförteckning

BBC, 2015-12-09. "Paris attacks: what happened on the night". Nyhetsartikel. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/world-europe-34818994>. Hämtdatum: 2018-04-30.

BBC, 2013-06-14. "Who is supplying weapons to the warring sides in Syria?". Nyhetsartikel. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-22906965>. Hämtdatum: 2018-04-13.

Bergström, Göran - Boréus, Kristina, 2012. "Idé- och ideologianalys" i Göran Bergström och Kristina Boréus (red.). *Textens mening och makt*. Lund: Studentlitteratur, s. 139 - 173.

Bremmer, Ian, 2018-02-16. "These 5 Proxy Battles Are Making Syria's Civil War Increasingly Complicated", *TIME*. Nyhetsartikel [Elektronisk] Tillgänglig:

<http://time.com/5162409/syria-civil-war-proxy-battles/>. Hämtdatum: 2018-04-28.

Burchill, Scott, 2013. "Liberalism" i Scott Burchill – Andrew Linklater (red.). *Theories of International Relations* (5:e uppl.). Houndsmills: Palgrave Macmillan, s. 57-88.

Clinton, Hillary, 2015-11-19. "Transcript: read Hillary Clinton's speech on fighting ISIS", *TIME*. (Transkriberat av Ryan Teague Beckwith) [Elektronisk]. Tillgänglig:

<http://time.com/4120295/hillary-clinton-foreign-policy-isis/>. Hämtdatum: 2018-04-11.

Diamond, Jeremy, 2015-11-12. "John Kerry defends Syria strategy ahead of peace talks", *CNN*. [Elektronisk]. Tillgänglig:

<https://edition.cnn.com/2015/11/12/politics/john-kerry-syria-strategy-peace-talks/index.html>.

Hämtdatum: 2018-04-30.

Donnelly, Jack, 2013. "Realism" i Scott Burchill – Andrew Linklater (red.). *Theories of International Relations* (5:e uppl.). Houndsmills: Palgrave Macmillan, s. 32-57.

Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2017.

Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad. Stockholm: Norstedts juridik.

Grove, Thomas, 2013-10-09. "Syria will sign chemical weapons convention, declare arsenal, foreign ministry says", *Huffington Post*. [Elektronisk]. Tillgänglig:

https://www.huffingtonpost.com/2013/09/10/syria-chemical-weapons-convention_n_3901417.html. Hämtdatum: 2018-04-30.

Kerry, John, 2015-11-12. "Remarks on the U.S. strategy in Syria", *U.S. Department of State*. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://2009-2017.state.gov/secretary/remarks/2015/11/249454.htm>. Hämtdatum: 2018-04-11.

Kim, Sang Ki. 2012. *Third-party intervention in civil wars: motivation, war outcomes, and post-war development*. Diss., University of Iowa. <http://ir.uiowa.edu/etd/3483> (Hämtad 2018-05-02).

Lund, Aron, 2015. *Syrien Brinner*. 1 uppl. Stockholm: Silc förlag.

Obama, Barack, 2013-09-10. "Remarks by the President in Adress to the Nation on Syria", *The Obama White House*. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2013/09/10/remarks-president-address-nation-syria>. Hämtdatum: 2018-04-11.

Roberts, Dan, 2015-11-19. "Hillary Clinton calls for more ground troops as part of hawkish Isis strategy", *The Guardian*. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://www.theguardian.com/us-news/2015/nov/19/hillary-clinton-isis-strategy-ground-troops-airstrikes-no-fly-zone-syria>. Hämtdatum: 2018-04-30.